

ที่ นก 0804/ว 677

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กกม. 10200

21 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพพย์สินที่ต้องเรียกชดใช้ตามความรับผิดทางละเมิด
และหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กระทำการละเมิดต่อบุคคลภายนอก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- ข้อสังเขป 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นก 0313.6/ว 2092 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2540
 2. หนังสือกรมการปกครอง ที่ นก 0302/ว 2560 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2545
 3. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นก 0804/ว 45 ลงวันที่ 16 มกราคม 2546

- ดังที่สั่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0507.2/ว 81 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2545
 2. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.4/ว 118 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2545

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ขอให้จังหวัดแจ้งให้เทศบาล เมืองพัทบາ ลงประกาศบริหาร
ส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และกรณีความไม่สงบ 2
ของระเบียบดังกล่าว ข้อความใดที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย โดยอนุโลม ในฐานะผู้กำกับดูแลหรือควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นก 0313.6/ว 2092 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2540
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพพย์สิน
ที่ต้องเรียกใช้ตามความรับผิดทางละเมิด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0507.2/ว 81 ลงวันที่
27 สิงหาคม 2545 เพื่อให้ส่วนราชการถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยแจ้งว่าสำหรับราชการส่วนท้องถิ่น
สามารถนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติได้ และต่อมาได้มีประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการละเมิดต่อบุคคลภายนอก
ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ โดยประกาศฉบับดังกล่าวไม่ใช้บังคับกับราชการส่วนท้องถิ่น ฉะนั้น
เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพพย์สินและหลักเกณฑ์
การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการละเมิดต่อบุคคลภายนอก ใช้ในการปฏิบัติราชการ
กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วจึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทบາ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อม

ภาคทรัพย์สินที่ด้องเรียกชดใช้ความรับผิดทางละเมิด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0507.2/ว 81 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2545 และหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่บุคคลภายนอก ตามประกาศ กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ 27 กันยายน 2545 เรื่องหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.4/ว 118 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2545 โดยอนุโลม หั้งนี้ ข้อความได้ตามหลักเกณฑ์ ดังกล่าวทั้งสองฉบับที่กำหนดให้เป็นอ่านเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ให้เป็นอ่านเจ้าหน้าที่ ของกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของค่าบริการที่ได้รับ

อนึ่ง เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หมวด 2 กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิด ต่อบุคคลภายนอก ข้อ 38 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้อง กระทรวงมหาดไทยจึงขอชี้แจง แนวทางปฏิบัติในการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่บุคคลภายนอกกว่า กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทบยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับภารกิจ งานผู้เสียหายและได้พิจารณาคำขอความหลักเกณฑ์ดังกล่าวเสร็จแล้ว จะต้องส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงมหาดไทยตรวจสอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตพื้นที่ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุวัฒน์ มงคลเวช)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ผู้อำนวยการกองกิจการด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร 0-2241-9034
โทรสาร 0-2241-9035

ที่ กค 0507.2/วช.81

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กท 10400

27 สิงหาคม 2545

เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพพย์สินที่ต้องเรียกชดใช้ตามความรับผิดทางละเมิด
เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง
อ้างถึง 1. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
 2. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
 3. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0530.6/ว 133 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2544
 สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพพย์สินที่ต้องเรียกชดใช้ตามความรับผิดทางละเมิด 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 และ 2 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยแยกความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ออกเป็นเหตุเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และมิใช้การปฏิบัติหน้าที่ และหนังสือที่อ้างถึง 3 กระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะต้องรายงานความเสียหายที่เกิดขึ้นทุกระยะเวลา 3 เดือน นั้น

เพื่อให้ส่วนราชการมีหลักเกณฑ์ในการคำนวณมูลค่าทรัพพย์สินเพื่อเรียกชดใช้จากผู้รับผิดทางละเมิดเป็นมาตรฐานเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคางานละเมิดของทรัพพย์สินประเภทที่กำหนดในบัญชีรายการมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ โดยไม่รวมทรัพพย์สินที่เป็นวัตถุโบราณหรือของมีค่า ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

1. การชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน กรณีที่ทรัพพย์สินสูญหายหรือเสียหาย ยังไม่ได้ใช้งาน ให้ชดใช้ตามราคารัพพย์สินดังกล่าวในปีที่สูญหายหรือเสียหาย โดยไม่มีการหักค่าเสื่อมราคารือค่าสึกหรอของทรัพพย์สินนั้น หากเป็นกรณีที่ทรัพพย์สินได้ใช้งานแล้วก็จะมีการหักค่าเสื่อมราคามาระยะเวลาที่ใช้งานมาแล้ว หรือตามมูลค่าซากของทรัพพย์สินนั้นๆ ขึ้นอยู่กับระยะเวลาการใช้ทรัพพย์สินว่าอยู่ในช่วงเวลาหรือเกินระยะเวลาที่กำหนดการใช้อย่างนี้ประสิทธิภาพแล้ว ทั้งนี้กระทรวงการคลังได้กำหนดอายุการใช้งานอย่างนี้ประสิทธิภาพของทรัพพย์สินแต่ละประเภท ตลอดจนอัตรา มูลค่าซาก โดยอ้างอิงจากหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อเป็นมาตรฐานในการถือปฏิบัติ

2. อายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพของทรัพย์สิน กำหนดโดยนำสัดส่วนจากการใช้ทรัพย์สิน ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีการใช้ทรัพย์สินลักษณะและประเภทเดียวกันเป็นเกณฑ์ สำหรับอัตรา มูลค่าซากคำนวนหาโดยวิธียอดคงเหลือลดลง (Double Declining Balance Method) ซึ่งอัตรา率มูลค่าซาก ของทรัพย์สินที่บังมีอายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพจะคงที่ หากทรัพย์สินดังกล่าวหมดอายุการใช้งานแล้ว อัตรา率มูลค่าซากจะลดลงในอัตราคงที่ในอัตรา้อยละ 0.5 ต่อปี จนกว่าจะเหลืออัตรา率มูลค่าซากร้อยละ 5 ซึ่ง เป็นอัตราต่ำสุดสำหรับการเรียกชดใช้

3. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายรายการใดที่มีราคากลับจุบันไม่เกิน 2,000 บาท ให้ชดใช้ ตามราคากลับจุบันของทรัพย์สินนั้น

4. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้ส่วนราชการขอทำ ความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๘๗/ป.๒ ๙.

(นายสุทธิพันธุ์ นิมนานเหมินทร์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักบัญชีและตรวจสอบภายใน
โทร. 0-22270-0370
โทรสาร 0-2273-9796

**หลักเกณฑ์การคำนวณค่าส่วนรวมทรัพย์สินที่ค้องเรียกชดใช้
ตามความรับผิดทางละเมิด**

1. ความเป็นมา

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ สำนักงานทรัพย์สินได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยได้แยกความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ออกเป็นหมวดที่เนื่องมาจาก การปฏิบัติหน้าที่และที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ ความเสียหายที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐค้องรับภาระชดใช้ก่า เสียหายไปก่อน ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับผิดชอบชดใช้ ก่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐเพียงครั้น ให้ไปปล่อยต่อในภายหลัง โดยมีผลลัพธ์ว่าจะเรียกเอา แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะกรณีความเสียหายเกิดขึ้นโดยจังใจประมาทเดินเลื่อนอย่างร้ายแรงเท่านั้น ก่าหรับความเสียหายที่เกิดจากการที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะค้องถูกฟ้องและ ชดใช้ก่าสินใหม่ทดแทนเป็นการส่วนตัวโดยไม่เกี่ยวกับทางราชการ ในการดำเนินการสอบหา ผู้รับผิด หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐค้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทาง ละเมิดเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ค้องรับผิดและจำนวนค่าสินใหม่ทดแทน ผลการ พิจารณาของคณะกรรมการ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะค้องวินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชอบใช้ก่า สินใหม่ทดแทนหรือไม่และเป็นจำนวนเท่าใด และส่งสำเนาให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ภายในสิบวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการ เว้นแต่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงาน ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

หลักการชดใช้ความเสียหายที่เป็นเงิน ที่ให้ใช้เป็นเงินแต่เพียงอย่างเดียว แต่ถ้าความ เสียหายมิได้เป็นเงินจะดำเนินการชำระเป็นเงินแทนหรือชดใช้ทรัพย์สินอย่างเดียวกัน โดยนิสภาก กฎหมาย ปริมาณ และลักษณะเดียวกันกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย และใช้งานแทนได้ เช่นเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย หรือซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้ คงสภาพเดิม กรณีการชดใช้ที่แยกต่างจากที่ก่อสาวนมาข้างต้น ต้องได้รับความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลังก่อน

ในการปฏิบัติของการชดใช้ความเสียหายของทรัพย์สิน สุรับผิดชอบในเชิงขอ สงวนไว้ในส่วนของกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังโดยกรรมบัญชีกลางก็จะพิจารณาคำนวณ

ก้าวเดินทางของทรัพย์สินเพื่อเรียกชดใช้เป็นกรณี ๆ ตามลักษณะและคุณสมบัติของทรัพย์สิน ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการตามกฎหมายค่าทรัพย์สินที่จะเรียกชดใช้ภายในได้เกณฑ์ที่เหมาะสมกับกระบวนการคัดเลือกเพื่อการดำเนินการค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินที่ต้องเรียกชดใช้ตามความรับผิดชอบทางกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน

หน่วยงานของรัฐในที่นี้ หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรณี ราชการส่วนภูมิภาค สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ที่ดังขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดถูกฎีกา หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ สามารถนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีทรัพย์สินสูญหายหรือเสียหาย สามารถนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดมาใช้ในการดำเนินการค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินเพื่อเรียกชดใช้จากผู้รับผิดชอบทางกฎหมายเป็นมาตรฐานเดียวกัน
2. เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ลดปริมาณงานที่ต้องการเรื่องมาให้กระบวนการตรวจสอบการคัดเลือกค่าเสื่อมราคา

3. ขอบเขตและข้อจำกัด

ทรัพย์สินที่ศึกษาเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การค่าเสื่อมูลค่าความเสียหายในที่นี้ เป็นทรัพย์สินประเภทที่กำหนดในบัญชีรายการครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณเท่านั้น โดยไม่รวมคดีของทรัพย์สินที่เป็นวัสดุในราษฎร์ของนิ่มก่า เมื่อจะจากมูลค่าของทรัพย์สินคงเหลือไว้แล้วจะแบ่งแยกตามสภาวะเศรษฐกิจและอาจมีปัญหาในการกำหนดค่าเสื่อมหาย ดังนั้น ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายนอกเหนือจากประเภทที่กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐส่งเรื่องให้กระทรวงการคังหิจารณาค่าเสื่อมราคา

4. หลักเกณฑ์และวิธีการ

หลักเกณฑ์ที่กำหนดคือไปน้ำด้วยหลักความเป็นธรรมทั้ง 2 ฝ่าย คือ หน่วยงานของรัฐและผู้รับผิดชอบ โดยหน่วยงานของรัฐจะได้รับเงินชดใช้ในจำนวนเงินที่เหมาะสมสมควรของ การใช้ทรัพย์สินนั้นมา สำหรับผู้รับผิดชอบให้รับผิดชอบใช้เงินให้กับหน่วยงานของรัฐที่ไม่เกินมูลค่าทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย

ในการซคลใช้ก้าวสีษายาของทรัพย์สินเป็นเงิน ให้ชดใช้ตามสภาพการใช้งานของทรัพย์สินเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบัญลักษณ์ความเสี่ยงฯ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายขึ้นไปได้ใช้งาน ให้ชดใช้ตามราคากับจุบัน
2. ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายได้ใช้งานแล้ว

2.1 กรณีความเสี่ยงหายเกิดขึ้นในระหว่างที่ทรัพย์สินนั้นขึ้นมาจากการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ ให้ชดใช้ตามราคากับจุบันหักค่าวิกิ่งส่วนต่อมาของราคากับจุบันปีที่สูญหายหรือเสียหาย ราคาก็เรียกชดใช้ = ราคากับจุบัน - ค่าวิกิ่งราคากำไร

2.2 กรณีความเสี่ยงหายเกิดขึ้นเมื่อทรัพย์สินนั้นสูญหายหรือเสียหายมาจนถึง

ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว

$$\text{ราคาก็เรียกชดใช้} = \text{ราคากับจุบัน} \times \text{อัตราบัญลักษณ์ขาดทุนปีที่สูญหาย/เสียหาย}$$

นำหารับราคากับจุบันของทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายหากการใช้มีบัญลักษณ์ 2,000 บาท ให้ชดใช้ตามราคากับจุบัน

ข้อบัญลักษณ์ที่เป็นสาระสำคัญในการคำนวณบัญลักษณ์ทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายที่ต้องเรียกชดใช้ได้แก่ ราคากับจุบัน ราคากาก อาชญากรรม ภัยการใช้งาน และค่าเสื่อมราคา

1) ราคากับจุบัน เป็นราคากองทรัพย์สินในปีที่สูญหายหรือเสียหาย โดยใช้ชดใช้ตามมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ หรือราคากลางหรือราคากลางของทรัพย์สินที่เป็นชนิด สังฆภัณฑ์ และวัสดุเครื่องดื่ม หรือกล้าปลูกสืบ ก็จะใช้บัญลักษณ์ราคากองมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ ทั่วราชการจะด้องมีหลักฐานการสืบราชการบัญชีทั่วราชการหรือห้างร้าน จำนวนเท่ากันเป็นคัวແเน່ງจำนวนเท่ากันของทรัพย์สินนั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

2) ราคากาก เป็นราคาก็ประมวลว่าจะขาดทรัพย์สินได้ในขณะที่ทรัพย์สินนั้นหักอาชญากรรมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว การคำนวณอัตราบัญลักษณ์ขาดทุนของทรัพย์สินเด่นดังนี้ (ภาคผนวก 1) ขึ้นอยู่กับอาชญากรรมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพของทรัพย์สิน ทั้งนี้ อัตราบัญลักษณ์ขาดทุนที่หนักอาชญากรรมใช้งานแล้ว กำหนดให้สูงปีละ 0.5 ขณะเดียวกันอัตราบัญลักษณ์ขาดทุนที่ร้ายแรงกว่าจะใช้

๓) อาชญาการใช้งานอุปกรณ์มีประสาทวิภาค เป็นระบบท่วงทางของการใช้ทรัพย์สินที่ประนามณว่า หากได้มีการใช้ทรัพย์สินอย่างก้าม่าก่อน ประสาทวิภาคสูงสุดคือได้จากการใช้ทรัพย์สิน กิจจะนิยาชุกการใช้งานเก่าแก่ การก่อหนี้ด้วยการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาคของทรัพย์สิน (จากหมวด ๒) จำแนกตามบัญชีรายการภาระฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ

๔) ค่าเสื่อมราคา เป็นการปันส่วนมูลค่าเสื่อมสภาพของทรัพย์สินอย่างมีระบบ ตลอดอาชญาการใช้งานที่ได้ประมาณไว้ วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่ห้องรับแขกใช้ให้ใช้วิธีเส้นตรง (Straight - Line Method) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{\text{ราคาริ่งฉบับ} - \text{ราคากาก}}{\text{อาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาค}}$$

การคำนวณค่าเสื่อมราคานี้หมายถึงการเสื่อมราคามหาศาลที่ห้องรับแขกใช้ตามความรับผิดชอบเดียว เป็นคนละกรณีกับการคำนวณค่าเสื่อมราคามหาศาลที่ห้องรับแขกใช้ตามความรับผิดชอบเดียว เมื่อจากทรัพย์สินที่หักค่าเสื่อมราคามหาศาลไป เมื่อหมดอาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาคแล้ว จะคงมูลค่าตามบัญชีค่าวาระฯ บางเพื่อการควบคุมและตรวจสอบทรัพย์สิน ซึ่งจะนำมาเป็นมูลค่าเรียกซื้อใหม่ได้

ร. ขั้นตอนการคำนวณค่าเสื่อมราคา

การคำนวณค่าเสื่อมราคานี้หมายถึงการเสื่อมราคามหาศาลที่ห้องรับแขกใช้ มีขั้นตอนดังนี้

๑. คำนวณอาชญาการใช้งานจริงของทรัพย์สิน โดยนำ วัน เดือน ปี ที่สูญหายหรือเสียหาย หักตัวบว วัน เดือน ปี ที่ซื้อทรัพย์สิน จะได้อาชญาการใช้งานของทรัพย์สินนั้น (หมายของวันเกินกว่า หรือเท่ากัน ๑๖ วัน ให้คิดเป็น ๑ เดือน ถ้าต้องกว่าให้ตัดทิ้ง)

๒. ตรวจสอบอาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาคของทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย จากค่าระวางอาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาคของทรัพย์สิน และนำมาเปรียบเทียบกับผลที่คำนวณได้จากข้อ ๑ เพื่อคุ้ว่าทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย ข้างอยู่ในระหว่างอาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาค หรือหมดอาชญาการใช้งานอย่างมีประสาทวิภาคแล้ว

๓. หารากារิ่งฉบับใหม่ที่ห้องรับแขกสูญหายหรือเสียหาย โดยใช้วิธีการสืบราชการจากบริษัท ห้างร้าน หรือใช้กานบัญชีรายการภาระฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณแล้วแต่กรณี

4. การคำนวณสูตรกำไรที่สูญหายหรือเสียหายเพื่อเรียกค่าใช้

4.1 กรณีที่ทรัพย์สินสูญหายหรือเสียหาย ระหว่างอยู่การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

$$\text{สูตรการคำนวณค่าเสื่อมราคายังนี้} = \frac{\text{ราคาปัจจุบัน} - \text{ราคาราชาก}}{\text{อายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ}}$$

การหาราคาชาาก ให้ใช้อัตราสูตรคำนวณค่าเสื่อมราคายังนี้ที่ทรัพย์สินมีอยู่การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และนำอัตราสูตรคำนวณค่าชาากคูณกับราคากลาง

$$\text{ราคาราชาก} = \text{ราคากลาง} \times \text{อัตราสูตรคำนวณค่าเสื่อมราคายังนี้}$$

เมื่อได้ราคาราชากแล้วนำไปคำนวณตามสูตร เพื่อหาค่าเสื่อมราคายังนี้ กรณีทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายได้มีการใช้งานมากกว่าหนึ่งปี ดังน้ำ้อัตราค่าเสื่อมราคายังนี้

$$\text{ค่าเสื่อมราคากะลัง} = \text{ค่าเสื่อมราคายังนี้} \times \text{อายุการใช้งานของทรัพย์สินที่คำนวณได้}$$

$$\text{จำนวนเงินที่เรียกให้คืน} = \text{ราคากลาง} - \text{ค่าเสื่อมราคากะลัง}$$

4.2 กรณีที่ทรัพย์สินสูญหายหรือเสียหายหมดความอยู่การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว

(1) ให้คำนวณหาอัตราสูตรคำนวณค่าเสื่อมราคายังนี้ที่สูญหายหรือเสียหาย โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลน้ำ้ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่าย

$$(2) \text{จำนวนเงินที่เรียกให้คืน} = \text{ราคากลาง} \times \text{อัตราสูตรคำนวณค่าเสื่อมราคายังนี้} \times 2$$

การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายทั้ง 2 กรณีป่วยภูมิคัวอย่าง (ภาคผนวก 3)

6. การควบคุมและติดตามหนี้

เมื่อผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายเงินเดือนชดเชยจำนวนเงินตามที่กำหนดได้ และได้มีการซื้อครั้งเดียวทั้งจำนวน ให้หน่วยงานของรัฐนำเงินที่ได้รับส่งกลับเป็นเงินรายได้แผ่นดิน หากเป็นการทำสัญญารับสภาพหนี้และขอผ่อนชำระ หน่วยงานของรัฐควรมีการควบคุมรายการดังกล่าวในระบบบัญชี เพื่อเป็นข้อมูลในการควบคุมและติดตามผลการเรียกเก็บเงินจากผู้รับผิดชอบเบิกทั้งนี้ ในช่วงระยะแรกที่หน่วยงานยังไม่มีการปรับเปลี่ยนระบบบัญชีจากเกณฑ์เงินสดเป็นเกณฑ์คงท้าง ให้หน่วยงานของรัฐควบคุมรายการดังกล่าวในระบบบัญชีไปทางก่อน เมื่อมีการใช้ระบบบัญชีเกณฑ์คงท้างแล้ว ให้ถึงขั้นตอนนี้ในระบบบัญชีด้วย

7. สรุป

หลักเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมราคารัพย์สินที่ต้องเรียกค่าใช้ตามความรับผิดชอบ ละเมิดที่กำหนด เป็นแนวทางให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ ซึ่งขั้นมีอาจพิจารณาได้กรอบคลุมทรัพย์สินทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐนี้ ดังนั้น หากทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย หน่วยงานของรัฐ ไม่สามารถจะคำนวณสูตรคำนวณได้ ก็ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณา อย่างไรก็ได้ กรอบแนวทางที่กำหนดดังกล่าวจะทำให้หน่วยงานของรัฐสามารถคำนวณสูตรคำนวณค่าเสื่อมราคารัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ตารางอัตราภูมิค่าซาก แยกตามอายุการใช้งานของกรวยสิน

5 ปี		8 ปี		10 ปี		12 ปี		15 ปี	
ปีที่	%	ปีที่	%	ปีที่	%	ปีที่	%	ปีที่	%
1-5	8	1-8	10	1-10	11	1-12	11	1-15	12
6	7.5	9	9.5	11	10.5	13	10.5	16	11.5
7	7	10	9	12	10	14	10	17	11
8	6.5	11	8.5	13	9.5	15	9.5	18	10.5
9	6	12	8	14	9	16	9	19	10
10	5.5	13	7.5	15	8.5	17	8.5	20	9.5
11	5	14	7	16	8	18	8	21	9
เป็นต้นไป		15	6.5	17	7.5	19	7.5	22	8.5
		16	6	18	7	20	7	23	8
		17	5.5	19	6.5	21	6.5	24	7.5
		18	5	20	6	22	6	25	7
เป็นต้นไป		21	5.5	23	5.5	25	5.5	26	6.5
		22	5	24	5	27	5	28	5.5
		23	5.5	25	5.5	28	5.5	29	5
		24	5	26	5.5	29	5	30	6

**ตารางอายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพของกรรไทร์สิน
ตามบัญชีรายการมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ**

ประเภทกรรไทร์สิน	อายุการใช้งาน (ปี)
1. ครุภัณฑ์ก่อสร้าง ยกเว้น รถเข็น	10
2. ครุภัณฑ์การเกษตร	10
3. ครุภัณฑ์การแพทย์ ยกเว้น รถเข็น	10 8
4. ครุภัณฑ์การศึกษา	10
5. ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	10
6. ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว ยกเว้น เดอะเก็ต	10 5
7. ครุภัณฑ์ให้ที่นอนและวิทยุ ยกเว้น วิทยุ – เทป	10 5
8. ครุภัณฑ์ยานพาหนะสัญลักษณ์สั่ง ยกเว้น รถจักรยานยนต์	8 5
9. ครุภัณฑ์โรงอาหาร	10
10. ครุภัณฑ์สำนักงาน	10
11. ครุภัณฑ์สำรวจ ยกเว้น เทปวัดระยะ, ไม้ตีบ้ำ	10 5
12. ครุภัณฑ์อื่นๆ	10

ด้วยการคำนวณค่าเสื่อมราคารวัสดุที่สูญหายหรือเสียหาย

ตัวอย่างที่ 1 เครื่องรับส่งวิทยุสื่อสารชนิดมีอีมูลค่า 13,500 บาท ซึ่งมาเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2541 สูญหายเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2544

การคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินที่จะเรียกซ่อมใช้เป็นดังนี้

อายุการใช้งานของเครื่องรับส่งวิทยุสื่อสาร ชนิดมีอี 3 ปี 6 เดือน

อายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพของทรัพย์สิน 10 ปี

ราคากลางปีที่สูญหายเท่ากับ 12,000 บาท

(ตามบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ปี 2544 ของสำนักงบประมาณ)

จำนวนเงินที่เรียกให้ซ่อมใช้ = ราคากลางปีที่สูญหาย - ค่าเสื่อมราคากลางปีที่สูญหาย

ค่าเสื่อมราคาก่อตัวปี = $\frac{\text{ราคากลางปีที่สูญหาย} - \text{ราคากลางปีที่ซ่อม}}{\text{อายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ}}$

ราคากลาง = ราคากลางปีที่สูญหาย $\times$ อัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมของการใช้งาน

อัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมของการใช้งาน = 11 %

ราคากลาง = $12,000 \times \frac{11}{100}$ = 1,320 บาท

ค่าเสื่อมราคาก่อตัวปี = $\frac{12,000 - 1,320}{10}$ = 1,068 บาท

ค่าเสื่อมราคากลางปีที่สูญหาย (3 ปี 6 เดือน)

$$= 1,068 \times 3 + \left[1,068 \times \frac{6}{12} \right] = 3,738 \text{ บาท}$$

จำนวนเงินที่เรียกให้ซ่อมใช้ = $12,000 - 3,738$ = 8,262 บาท

คัวข่ายที่ 2 เครื่องรับส่งวิทยุต่อสาธารณะเมือถือ ภานด้วอย่างที่ 1 หากซื้อมาเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2534 สูญเสียเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2544

การคำนวณหาสูญเสียทรัพย์สินที่จะเรียกซ่อมไว้เป็นดังนี้

อาชญากรรมใช้งานของเครื่องรับส่งวิทยุต่อสาธารณะ 10 ปี 6 เดือน ซึ่งเป็นกรณีที่สูญเสีย
เมื่อทรัพย์สินหมดอายุการใช้งานอย่างนี้ประศึกษาด้วยแล้ว

$$\text{จำนวนเงินที่เรียกให้ชดเชย} = \text{ราคารถมือสอง} \times \text{อัตราสูญเสียต่อปีที่สูญเสีย}$$

$$\text{อัตราสูญเสียต่อปีที่ 10} = 11\%$$

$$\text{อัตราสูญเสียต่อปีที่ 11} = 10.5\%$$

$$\text{ผลต่างระหว่างปีที่ 10 ถึง 11} = 0.5\%$$

คำนวณอัตราสูญเสียต่อปีที่สูญเสีย โดยวิธีเทียบบัญชีต่อห้างค์

$$\text{อาชญากรรมใช้งาน 12 เดือน} = 0.5$$

$$\text{อาชญากรรมใช้งาน 6 เดือน} = \frac{0.5 \times 6}{12} = 0.25$$

ดังนั้น อัตราสูญเสียต่อปีที่สูญเสีย (10 ปี 6 เดือน)

$$= 11 - 0.25 = 10.75\%$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเงินที่เรียกให้ชดเชย} &= 12,000 \times 10.75 \\ &\quad \hline \\ &= 1,290 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 3 เครื่องขยายเสียงมูลค่า 55,000 บาท ซื้อมาเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2541 สูญหายเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2544

การคำนวณหามูลค่าทรัพย์สินที่จะเรียกชกไว้เป็นคั่งนี้

อาบุกการใช้งานของเครื่องขยายเสียง 3 ปี 9 เดือน

อาบุกการใช้งานของข้างมีประสิทธิภาพของทรัพย์สิน 10 ปี

ราคาซื้อขายเครื่องขยายเสียงในปีปัจจุบัน (ปี 2544) คือ 50,000 บาท

(ตามบัญชีรายการมาตรฐานกรุงกัณฑ์ปี 2544 ของสำนักงานประมาณ)

จำนวนเงินที่เรียกให้ขาดใช้ = ราคารปัจจุบัน - ก่าเสื่อมราคากลางปีที่สูญหาย

ก่าเสื่อมราคาก่อปี = $\frac{\text{ราคารปัจจุบัน} - \text{ราคากลาง}}{\text{อาบุกการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ}}$

ราคากลาง = ราคารปัจจุบัน $\times$ อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดอย่างการใช้งาน

อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดอย่างการใช้งาน = 11 %

ราคากลาง = $50,000 \times \frac{11}{100}$ = 5,500 บาท

ก่าเสื่อมราคาก่อปี = $\frac{50,000 - 5,500}{10}$ = 4,450 บาท

ก่าเสื่อมราคาก่อปี = $4,450 \times 3 \div \left[4,450 \times \frac{9}{12} \right]$ = 16,687.50 บาท

จำนวนเงินที่เรียกให้ขาดใช้ = $50,000 - 16,687.50$ = 33,312.50 บาท

ข้อความที่ระบุว่า

ที่ กค 0406.4/๑.๑๙

กระทรวงการคลัง	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘
เลขที่รับ.....	00330
วันที่.....	- 6 ม.ค. ๒๕๔๘
เวลา.....	16.40

กระทรวงการคลัง

ถนนพหลโยธิน ๑๐๔ แขวง...

กองกฎหมายและระเบียบ โทร. ๐๖๕๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

49

เลขที่.....

วันที่ - 7 ต.ค. ๒๕๔๘

๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าน้ำที่รัฐ

กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

เรียน ผู้อํานวยการ กองกฎหมายและระเบียบ โทร. ๐๖๕๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

สั่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าน้ำที่

ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

ตามระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด

ทางละเมิดของเจ้าน้ำที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดให้ผู้เสียหายยื่นคำขอให้นำเงินของรัฐชดใช้ค่าสินใหม่

ทดแทน เนื่องจากเจ้าน้ำที่ของรัฐนั้นได้กระทำการปฏิบัติน้ำที่อันเป็นการละเมิดต่อผู้เสียหาย และ

ความเสียหายเป็นไปตามค่านิยามใน ข้อ ๔ ซึ่งหมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการละเมิดอย่างใด ๆ

แต่ไม่รวมถึงการออกคำสั่งหรือกฎหมาย เมื่อนายงานของรัฐได้รับคำขอแล้วจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน

ในหมวด ๒ ของระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าว และข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีที่

ต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้นำเงินของรัฐที่ต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนปฏิบัติ

ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด” นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามนัยข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียน

สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าน้ำที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนกรณีเจ้าน้ำที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

ตามประกาศกระทรวงการคลังที่ส่งมาพร้อมนี้ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่้าไป

เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๙๒ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕

อนึ่ง ...

อนึ่ง เพื่อให้การปฏิบัติตามนัยประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงขอเรียนชี้แจงความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

1. ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าน้ำที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ฉบับลงวันที่ 15 ตุลาคม 2544 ข้อ 2 กำหนดว่า ความเสียหายเกิดแก่ส่วนราชการเกิดจากสาเหตุทั่วไป ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน 40,000 บาท ไม่ต้องส่งเชื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนั้นความเสียหายที่เกิดจากสาเหตุทั่วไปเกินกว่า 40,000 บาท ส่วนราชการจึงต้องส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

2. กรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับคำชี้แจงจากผู้เสียหายและได้พิจารณาคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ 27 กันยายน 2545 แล้ว เห็นว่าจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำชี้แจงจำนวนเงินเกินกว่า 40,000 บาท ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามขั้นตอนของประกาศกระทรวงการคลังฉบับนี้ให้ครบถ้วนก่อน แล้วจึงส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตาม ข้อ 1 ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าน้ำที่ในสังกัดถือปฏิบัติตามนัยข้างต้นและประกาศกระทรวงการคลังต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ภานี)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มการกิจด้านรายจ่ายและภาษีอากร
กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักความรับผิดทางแห่ง
กคุมตรวจสอบวินิจฉัยงานลงทะเบียนและแพ่ง 2
โทร. 0-2271-3339

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน
กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนกรณีบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายอันเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสังกัดหน่วยงานของรัฐตามข้อ ๓๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กระทำการทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกอันเพื่อจากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้นำวิถีทางของรัฐใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพิจารณาชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ยื่นคำขอให้นำวิถีทางของรัฐชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน

ฉะนั้น อาศัยข้อกำหนดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจึงประกาศกำหนด เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือนำวิถีทางอื่นของรัฐ

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลธรรมดा หรือนิติบุคคล ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ຂ້ອ ២ ໃນການຄືກໍ່ຜູ້ເສີ່ຍຫາຍ ທາຍາທໂຮງຜູ້ຈັດການຮັດກອງຜູ້ເສີ່ຍຫາຍ ແລ້ວແຕ່ກຣົດ
ຢືນກຳນົດໃຫ້ທ່ານວ່າງານຂອງຮູ້ຊັດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແທນ ເນື່ອຈາກເຈົ້ານັ້ກີ່ຂອງຮູ້ນັ້ນ
ໄດ້ກະທຳໃນການປົງປັດທີ່ທ່ານເປັນກາລະເມີດຕ່ອງຜູ້ເສີ່ຍຫາຍ ເນື່ອທ່ານວ່າງານຂອງຮູ້
ຜູ້ຮັບກຳນົດໄດ້ດຳເນີນກາລາມໜັ້ນດອນໃນໜົວດ ២ ແຫ່ງຮະບັບສຳນັກນາຍກຣູ່ມູນຕີ
ວ່າດ້ວຍຫລັກເກດທີ່ການປົງປັດເກີ່ວກັນຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້ານັ້ກີ່ ພ.ສ. ២៥៥៥
ແລ້ວ ນາກເຫັນວ່າເປັນກຣົດທີ່ທ່ານວ່າງານຂອງຮູ້ຊັດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແທນໄ້ແກ່ຜູ້ຢືນກຳນົດ
ກາລົດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແທນຈະພຶງໃຊ້ໂດຍສຕານໄດ້ ເພີ່ຍໄດ້ ໃຫ້ທ່ານວ່າງານຂອງຮູ້ພິຈາລາ
ກຳຫົວດ້ວຍດ້ວຍໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແທນພໍອຄວາມເສີ່ຍຫາຍໂຮງສູລູຫາຍແກ່ກຣັບພົມສິນ ແກ່ຮ່າງກາຍ
ໂຮງຫົວດ້ວຍ ດານຫລັກເກດທີ່ທີ່ກຳຫົວດ້ວຍຕາມຂ້ອ ៣ ແລະ ຂ້ອ ៤ ແລ້ວແຕ່ກຣົດ

ຂ້ອ ៣ ຄໍາສິນໄໝນທົດແທນພໍອຄວາມເສີ່ຍຫາຍໂຮງສູລູຫາຍແກ່ກຣັບພົມສິນ ດ້ວຍເປັນ
ຄວາມເສີ່ຍຫາຍເກີດແກ່ເຈັນໃໝ່ໃຫ້ເປັນເຈັນຕາມຈຳນວນຄວາມເສີ່ຍຫາຍທີ່ເກີດຈຶ່ນ ດ້ວຍເປັນ
ຄວາມເສີ່ຍຫາຍເກີດແກ່ກຣັບພົມສິນອື່ນໃໝ່ໃຫ້ຮາຄາສຸກທີ່ຫັດ້ງຫັກຄໍາເສື່ອນຮາຄາແລ້ວ ໂຮງໃຫ້
ຄໍາຊ່ອນເພື່ອໃຫ້ກຣັບພົມສິນນັ້ນກັບຄືນສູ່ສກາພເດີນ ໂດຍມີຫລັກສູານ ເຊັ່ນ ກາພດ່າຍຂອງ
ກຣັບພົມສິນທີ່ເສີ່ຍຫາຍ ຄໍາຊ່ອນດາມໄນ້ເສີ່ຍຫາຍ ທັງ ອົງກອນ ທີ່ກຳຫົວດ້ວຍ
ແລ້ວໃນກຳນົດການນີ້ ເປັນດັ່ງ ໂດຍໃຫ້ຄະນະກຣມກາຮັດກອນຂ້ອເຖິງຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດ
ນີ້ນັ້ກີ່ໃນການພິຈາລາກຳຫົວດ້ວຍຈຳນວນເຈັນຄໍາສິນໄໝນທົດແທນພໍອຄວາມເສີ່ຍຫາຍໂຮງ
ສູລູຫາຍແກ່ກຣັບພົມສິນນັ້ນ ດານຄວາມເໝາະສົມແລະເປັນຫຮຽນ

ການຄຳນວດຄໍາເສື່ອນຮາຄາກຣັບພົມສິນພໍອໃຫ້ໄດ້ຮາຄາກຣັບພົມສຸກທີ່ຄາມວຽກທີ່
ໃຫ້ເປັນໄປຄາມຫລັກເກດທີ່ການຄຳນວດຄໍາເສື່ອນຮາຄາກຣັບພົມສິນທີ່ກະທຽວກາຮັດ
ກຳຫົວດ້ວຍໃນການເຮັດໃຫ້ຜູ້ກຳລະເມີດສົດໃຊ້ຄວາມເສີ່ຍຫາຍໄ້ແກ່ກາງຮາບກິຈຈານໂດຍອຸ່ນໂລມ

ข้อ ๔ คำสินไนน์กดแทนเพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิต ได้แก่

(๗) ค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียหายต้องเสียไปเป็นค่ารักษาพยาบาลให้ชดใช้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย โดยมีใบเสร็จรับเงินของสถานพยาบาลมาแสดงเป็นหลักฐาน

(๒) ค่าขาดประযุชน์ที่มาหาได้ในระหว่างเง็บป่วย กรณีผู้เสียหายที่มีรายได้ไม่แน่นอนหรือไม่มีรายได้ประจำ หากระหว่างเง็บป่วยผู้เสียหายต้องขาดประยุชน์ การทำมาหาก้าไป ให้ชดใช้ความเสียหายได้ตามช่วงเวลาที่ผู้เสียหายไม่สามารถไปทำงานได้ แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย ทั้งนี้ ให้คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน สำหรับผู้เสียหายที่มีรายได้ประจำหากว่าในระหว่างเง็บป่วยไม่สามารถไปทำงานได้และไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากนายจ้าง ให้ชดใช้ความเสียหายโดยขั้นต่ำอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทนที่ผู้นั้นได้รับแต่ไม่เกินเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๒ เดือน ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย

(๓) ค่าชดเชยแทนการสูญเสียของวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของร่างกาย โดยมีหลักฐานทางการแพทย์ว่าผู้เสียหายต้องสูญเสียของวัยวะไปนั้นตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความสำคัญของวัยวะที่สูญเสียไปโดยให้พิจารณาว่าวัยวะที่สูญเสียไปนั้นทำให้เป็นอุปสรรคหรือเสียความสามารถในการทำงานหรือในการประกอบวิชาชีพหรือในการดำรงชีพมากน้อยเพียงใด การพิจารณาว่าวัยวะส่วนใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด ให้เทบบันเบียนกับกฎหมายกระร่วงกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและอัตราในการจ่ายเงินสังเคราะห์และกำหนดลักษณะของความพิการทุพพลภาพนัดหนักจนเป็นอุปสรรค

ສໍາຄັງຢືນໃນການປະກອນອາຊີພທຣີໃນການດໍາຮັບຮັບ ພ.ກ. ໂມ່ງແກ່ ຈຶ່ງອອກຕາມພະຮາຍ
ບັນຫຼຸດສັງເກຣະໜີປະສນກັບເນື່ອຈາກການຂ່າຍເຫຼືອຮາຈການການປັບປຸງຕິດານຂອງໝາດ
ຫວີການປັບປຸງຕິດານໜ້າທີ່ມີນຸ່ມຍົດຮຽນ ພ.ກ. ໂມ່ງແກ່ ໂດຍອນໄລນ ແຕ່ທັງນີ້ໄໝຈ່າຍໄດ້
ໄຟເກີນ ៥〇,〇〇〇 ນາທ ຕ່ອຜູ້ເສີຍຫາຍໜຶ່ງຮາຍ

(ດ) ກໍາປັບປຸງແລະກໍາໃຊ້ຈ່າຍອັນຈຳເມື່ອໃນການຈັດການຄົມຄານປະເພີ້ຖານສານາ
ຫວີການປັບປຸງແຫ່ງທັງດີນ ໂດຍກໍາຫນດໃຫ້ຈົດໃຊ້ຄານທີ່ຈ່າຍຈົງ ໄຟເກີນ ៥〇,〇〇〇 ນາທ
ຕ່ອຜູ້ເສີຍຫາຍທີ່ເສີຍຫົວໜຶ່ງຮາຍ

(ດ) ກໍາຂາດໄຮ້ອຸປະກະ ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າກາຍາທຂອງຜູ້ເສີຍຫາຍທີ່ຈົງແກ່ກວາມຕາຍນັ້ນ
ຕ້ອງເປັນກາຍາທຜູ້ນີ້ສີທີ່ໄດ້ຮັນການອຸປະກະເລີ່ມຕົງຈາກຜູ້ຕາຂຕາມນທບັນຫຼຸດແຫ່ງປະນວດ
ກຸ່ມາຍແພ່ງແລະພາລີ່ມຍໍ ໂດຍຈ່າຍໄຫ້ໄຟເກີນ ៣〇,〇〇〇 ນາທ ຕ່ອຜູ້ເສີຍຫາຍທີ່ເສີຍຫົວໜຶ່ງຮາຍ
ດ້າຜູ້ເສີຍຫາຍນີ້ກາຍາທຜູ້ນີ້ສີທີ່ໄດ້ຮັນການອຸປະກະເລີ່ມຕົງຈາກຜູ້ຕາຂຕາມນທບັນຫຼຸດ
ແຫ່ງປະນວດກຸ່ມາຍແພ່ງແລະພາລີ່ມຍໍນາກກວ່າສາມຄນເຊັ່ນໄປ ໃຫ້ຈ່າຍເຫັນເຊັ່ນໄດ້ອີກ
ໄຟເກີນ ៥〇,〇〇〇 ນາທ ຕ່ອຜູ້ເສີຍຫາຍທີ່ເສີຍຫົວໜຶ່ງຮາຍ

ບັນຫຼຸດ ៥ ການຈົດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແກນຄານບັນຫຼຸດ ៥ ແລະບັນຫຼຸດ ៤ ຈະຕ້ອງໃຫ້ຫົວໜ້າ
ຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ເຈົ້າຂອງຈົນປະນາມທີ່ຕ້ອງຈົດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແກນເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ
ໃຫ້ກວາມເຫັນຂອນ ທັງນີ້ ການພິຈາລະນາໃຫ້ກວາມເຫັນຂອບໃຫ້ກະທຳກາຍໃນ ១៥ ວັນ
ນັບແຕ່ວັນທີໄດ້ຮັນຮາຍງານພົກການສອບສວນ

ບັນຫຼຸດ ៦ ໃຫ້ຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັນຄໍາຂອ້າໃຫ້ຈົດໃຊ້ຄໍາສິນໄໝນທົດແກນແຈ້ງຮັດ
ການພິຈາລະນາວິນິຈກັບຜູ້ຢືນຄໍາຂອກການໂດຍເຮົວ ກຣລີ ເປັນທີ່ພອໃຈຂອງຜູ້ເສີຍຫາຍ
ໃຫ້ດໍາເນີນການຄາມບັນຫຼຸດ ៥ ຕ່ອໄປ ແຕ່ດ້າຜູ້ເສີຍຫາຍຍັງໄໝພອໃຈໃນພົກການວິນິຈກັບຜູ້ເສີຍຫາຍ
ນີ້ສີທີ່ພື້ນກົດຕໍ່ຄ່ອກາລຸດີຮຽນຫວີ້ອກາລຸດກປກຄອງທີ່ມີອ່ານາຈພິຈາລະນາຄົດກາຍໃນ ៥〇 ວັນ
ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີຜູ້ເສີຍຫາຍໄດ້ຮັນແຈ້ງພົກການວິນິຈກັບຜູ້ເສີຍຫາຍ

ຂໍ້ ៣ ການເບີກຈ່າຍເງິນເພື່ອຈຸດໃຫ້ຄ່າສິນໄໝທົດແກນໃຫ້ແກ່ຜູ້ເສີຍຫາຍໃຫ້ກະທຳກາຍໃນ ៣ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຜູ້ເສີຍຫາຍດອນຮັບຜຸດກາວວິຈິລັຍຕາມຂໍ້ ៦

ຂໍ້ ៤ ຄ່າສິນໄໝທົດແກນທີ່ເກີນກວ່າທີ່ກໍາທັນດຕາມຂໍ້ ៣ ແລະ ຂໍ້ ៤ ທີ່ອ
ຄ່າສິນໄໝທົດແກນກຣີເອີ້ນອັນພຶ້ງມືນອົກເໜີອຈາກປະກາສນີ້ ໃຫ້ທ່ານ່າຍຈານຂອງຮູ້
ຂອງການຕົກລົງກັບກະທຽວການຄັ້ງເປັນຮາຍກຣີໄປ

ຂໍ້ ៥ ປະກາສນີ້ໄໝມີຜຸດໃຫ້ນັ້ນຄັ້ງຕັ້ງແຕ່ວັນດັ່ງຈາກປະກາສໃນຮາຍກິຈຈານແບກຢາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

ປະກາສ ឯ ວັນທີ ២៧ ກັນຍາຍນ พ.ສ. ២៥៥៥

ປະກອບ ຕັ້ນຕີຫາພງສ

ຮອງປັດກະທຽວ នັ້ນຕີຫາພງສ

ປັດກະທຽວການຄັ້ງ